

REGÉCZY ILONA HEGEDŰMŰVÉSZNŐ ÉLETE

Pekár Tibor

A Pesti Hírlap 1908. február 14-én a következő hírt közölte Szabadkáról: Szerdán¹ este tartotta a szabadkai filharmóniai társaság a városi színházban első hangversenyét. A műsor első száma Schubert a-moll² szimfóniája volt. A negyventagú zenekar rendkívüli összetanultsággal adta elő Lányi Ernő karnagy vezetése alatt. Még Peer Gynt suiteje és Mozart Jupiter szimfóniájának első tétele tették teljessé a műsort. Az estélyen közreműködött Regéczy Ilona is, a fiatal nagytehetségű művész, aki Beethoven F-dúr románcát adta elő zenekari kísérettel. Ezenkívül Hubay csárdajelenetével ért el zajos tetszést.³ A hangversenyen jelen volt a város előkelősége is. A Budapesti Hírlapban ugyanaznap megjelent beszámoló a következő sorokkal végződik: A közönség zsúfolásig megtöltötte a termet, és lelkesen ünnepelte a közreműködőket. Különösen kiérdemelte ezt a társaság karnagya, Lányi Ernő, aki a zenekar betanításával elsőrangú művészi munkát végzett.

A magyar nyelven megjelent zenei lexikonokban hiába keressük Regéczy Ilona nevét, pedig mint később látni fogjuk, igazán megérdemelné, hogy ott szerepeljen a legjelesebb magyar hegedűművészek sorában. Ha nem is mindent, de sok mindent megtudunk róla, ha a korabeli újságokat figyelmesen átlapozzuk. Lássunk hát hozzá!

Legkorábbi adatunk 1884-ből való. A *Borsod* 16. számához csatolt mellékletben olvassuk: Dr. Regéczy Nagy Imre, budapesti egyetemi tanár, kire mint szülőttére, városunk méltán lehet büszke, a napokban váltott jegyet Dálnoky Nagy Barnabás szeretetre méltó kedves leányával, Ilonával. A jegyet váltottak méltók egymáshoz, méltók arra, hogy boldogok legyenek, s a gondviselés soká, nagyon soká áldólag őrökön fölöttük. A házasságkötésre 1884. szeptember 8-án került sor. A neves miskolci családból származó, miskolci születésű, 36 éves budapesti egyetemi tanár, néhai Regéczy Márton és Gergely Klára fia és az ugyancsak jeles miskolci felmenőkkel bíró, 18 esztendőes ara, Dálnoky N. Barna és Soltész N. Mária leánya az avasi református templomban kötötték össze életüket.⁴

1893-ban meghalt a menyasszony édesapja, aki a gyászjelentés szerint Miskolcnak s az

egész megyének egyik legműveltebb, legeszesebb és legbefolyásosabb férfija volt. Fiatal korában, az ötvenes évek első felében néhány költői szellemű beszélyével is feltűnt a Hölgyfutárban, de az írói tollat hamar letette, s csak később vette fel olykor, jogi és politikai cikkek írására. Eleintén Miskolc városának volt szabatos tollú jegyzője, majd megnősülvén, Budára jött közigazgatási szolgálatra, de ez nem egyezvén meg függetlenségi vágyával, visszatért Miskolcra, ahol igen jeles ügyvéd lett. Annyira becsülték és szereték őt, hogy a hatvanas évek végén megválasztották országos képviselőnek. A Deák-pártnak volt szilárd híve. Majd közjegyző lett, ki a város és megye közügyeinek folyására mindig nagy, sokszor döntő befolyást gyakorolt. Éles elméje, tanultsága és elvhűsége tekintéllyel tették. Emellett vendégszerető, kedélyes férfi és ritka jó barát volt. Betegkedni csak tavaly kezdett, s emiatt lemondott a megye szabadelvűpárti alelnökségéről, s visszavonult a közügyektől. Halála érzékeny veszteség a városra s megyére, s családjának gyászában mindazok a legőszintébb részvétellel osztoznak, kik a boldogultat ismerték. Özvegye, született Soltész Nagy Mária úrnő s két gyermeke maradt: özv. Regéczy Imréné úrnő (a korán elhunyt egyetemi jeles tanár özvegye), s Dálnoky Lajos arad megyei főjegyző, kinek neve irodalmunkban is jól ismert.⁵

Ő volt az anyai nagyapa, s a gyászjelentésből azt is megtudjuk, hogy az édesanya, Regéczy Imréné⁶ ekkorra már megözvegyült – férjét, dr. Regéczy Nagy Imrét 1891. március 10-én vesztette el –, tehát két gyermekét egyedül volt kénytelen nevelni. A két gyermek pedig két kislány volt – Margit és Ilonka. Margit Miskolcon született 1887. augusztus 12-én, s Margit Klára néven keresztelték meg az avasi református templomban szeptember 8-án, a szülők házasságkötésének évfordulóján.⁷ Ilona 1889. augusztus 6-án született Budapesten, őt a Kálvin téri református templomban keresztelték Ilona Jolán névre, ugyancsak szeptember 8-án, keresztszülei Dr. Regéczy Nagy Andor jogtudor és neje, Vankovics Jolán voltak. A család ekkor Budapest VIII. kerületben, az

¹ 1908. február 12-én.

² h-moll

³ Tartini Ördög-trilla szonátáját is előadta.

⁴ Miskolc-Avas ref. ak. <https://www.familyse-arch.org/ark:/61903/3:1:3Q9M-CS64-KCY?i=257&cat=72347> (2020.05.16.)

⁵ *Borsod*, 1893. március 20., 674.

⁶ Élt 1865-1932 között.

⁷ Miskolc-Avas ref. ak. <https://www.familyse-arch.org/ark:/61903/3:1:939K-5Y9K-MK?cat=72347> (2020.05.15.)

Eszterházy utcában élt.⁸ Ám az apa váratlan halálát követően a fiatal özvegy a két kislánnyal visszaköltözött Miskolcra.

A *Borsod* c. hetilap 1900. június 20-i számában olvashatjuk a Tiszánineni Evangélikus Református Egyházkerület miskolci felsőbb leányiskolájának tanévvégi vizsgarendjét. Itt találkozzunk az elsős Ilonka és a harmadikos Margit nevével, akik hegedűn illetve zongorán magyar népdalokat adtak elő.

A két kislánnyal maga Lányi Ernő,⁹ a zeneiskola igazgatója foglalkozott, akit érzékeny szálak fűztek édesanyjukhoz, a fiatal özvegyasszonyhoz.¹⁰ A tiltott kapcsolat természetesen kitudódott, ami valószínűleg hozzásegített ahhoz, hogy Lányi 1907-ben elfogadjon a Szabadkára szóló meghívást és családotól odaköltözzön. De mint később látni fogjuk, a két család viszonya olyannyira rendeződött, hogy az egyik Lányi fiú feleségül vette a fiatalabbik Regéczy lányt.

1902. január 8-án már az Országos Magyar Királyi Zeneakadémia házi hangversenyének fellépői között találkozunk Ilona nevével. Ő ekkor Bériot *IX. hegedűversenyét* játszotta.

1904. március 12-én Mendelssohn e-moll hegedűversenyét adta elő a Zeneakadémia Liszt-háznak is becézett régi épülete nagytermében.¹¹

Az 1904. december 17-én megtartott koncerten még mindig kislányosan rövid ruhában jelent meg a Zeneakadémia dísztermének pódiumán. Több fővárosi lap is foglalkozott az eseménnyel, de a legrészletesebben a *Magyarország*, ebből idézünk: *Az elénekelt változatos műsornak Regéczy Ilona meglepően szép hegedűjátéka volt a szenzációja. Ez az alig 14 éves fiatal leány a számbavehető nagy hegedűművészek teljes készségével vezeti a vonóját, s amellyel, hogy a legnagyobb technikai nehézségeket szuverén biztonsággal uralja, mindnyájunkat meglepett szélesen zengő tömör tónusa és bensőséggel teli előadása. Tartini Ördögtrilláját játszotta, ezt a hírneves művészek repertoárjában szereplő nehéz szonátát, olyan érett felfogással, olyan művészi tökélyvel, amely egyenesen csodálkozásunkat hívta ki. A fiatal leány nagy sikere diadalát jelenti egyúttal a Hubay Jenő kitűnő iskolájának.*¹²

A Magyar Nők Közművelődési Köre 1905. február 17-én a Philanthia Virágegyesület helyiségeiben megtartott negyedik *művészeti zsűrj*án többek között a Regéczy nővérek is felléptek. Margit

Liszt *Polonaise* c. zongoraművét, Ilona pedig Wieniawski két szerzeményét, a *Legendát* és a *Polonaise brillante*-ot adta elő.

A budapesti főiskolák Bethlen Gábor Köre 1905. március 21-én tartotta nyolcadik szeretetvendégségét a református főgimnázium dísztermében. A műsort nem ismertetik az újságok, csak az előadókat sorolják fel. A *Pesti Hírlap* tudósítója szerint *ritka meleg sikere volt Hubay kedves fiatal tanítványának, Regéczy Ilonának, ki könnyedén adta elő mesterének legnehezebb darabjait a közönség percekig tartó tapsai mellett, miből kijutott a kísértő Szendrei Aladárnak is.*¹³

A Szanatórium Egylet kecskeméti fiókbizottsága 1905. április 8-án hangversenyt rendezett a városi színházban. A következő műsorról csalogatták a közönséget:

1. Lukács György békésmegyei főispán felolvasása
2. Paganini: *Hegedűverseny* – Regéczy Ilona zongorakísérettel
3. Saint-Saëns: *A nagyária a Sámson és Delila c. operából* – Szamosy Elza
4. Szavalat
5. Liszt: *Polonaise* – Regéczy Margit, zongora
6. Bizet: *Habanera a Carmenből* – Szamosy Elza ének, Barta Henrik zongora
7. ? : *Gavotte* – 24 előadó (?)

A jótékony célú hangversenyről írt beszámoló a részletekről is tájékoztatnak bennünket. Így megtudjuk, hogy Lukács György *A nők helyzete Amerikában* címmel tartott felolvasást. *Ezt követőleg Regéczy Ilonka, e bájos, mindössze 15 éves hegedűművész nő lépett a közönség elé. Paganini versenyszámainak első pontját adta elő jeles, ritka művészi színezetű előadásban. A ragaszkodást, a várakozáson felüli elismerésnek őszinte megnyilvánulását azzal viszonzta, hogy elért fényes sikerének betetőzéseül Hubay darabjaiból játszott az előbbinél nem csekélyebb művészi technikával. A nővére is óriási sikert aratott, mert oly kiváló zsenialitással [zongorázott], hogy játékkal a szép számú közönséget orkászzerű taps kitörésére készítette. Ennek hatása alatt a hallgatóság óhajának engedve ismétlésül Liszt 13-ik Rapszódiját adta elő, fokozott hatást kelteve a közönség soraiban.*¹⁴ A Kecskeméti Ellenőr tudósítója világosabban, szakszerűbben fogalmaz: *Regéczy Ilonka, a fiatal pesti művész nő Paganini hegedűversenyéből játszott. Befejezett tehetség, ki*

⁸ Budapest, Kálvin téri ref. ak. <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:9392-9D5Z-M?personUrl=%2Fark%3A%2F61903%2F1%3A1%3AVKNZ-DSR> (2020.05.15.)

⁹ Lányi 1901-től 1906-ig családjával Miskolcon élt.

¹⁰ KENYERES KOVÁCS Márta: *Régi nóta, híres nóta.* Életjel kiadó, Szabadka, 1976. 95.

¹¹ MÁTÉKA: Mai híres zeneművészeink a régi zeneakadémia dobogóján. - *A Zene*, 1942. március 28, 152.

¹² *Magyarország*, 1904. december 20.

¹³ *Pesti Hírlap*, 1905. március 22.

¹⁴ *Országos Ellenőr*, 1905. április 16.

mesteri technikájával bámulatba ejt, a legmagasabb fekvéseket, a legkomplikáltabb fogásokat, az üveghangokat játszi könnyedséggel viszi keresztül, és amellet lélekkel, igaz érzéssel játszik.¹⁵ A műsor utolsó számát előadó 24 személy természetesen mind táncos volt.

Figyelemre méltó, hogy az újságok már nem miskolcinak, hanem pestinek mondják a két testvért, tehát ekkorra már elköltöztek szülővárosukból. De azért nem szakadtak el tőle teljesen, mert 1905. szeptember 17-én délelőtt fél 11-kor a Korona nagytermében hangversenyt adtak az avasi huszita korbéli református templom restaurálásának javára. Műsorukon a következő művek szerepeltek:

1. Beethoven: *C-dúr zongoraszonáta*
2. Tartini: *Ördögtrilla-szonáta* – Bach: *Preludium magánhegedűre*
3. Chopin: *Nocturne* – Sauer: *Conzert-Etude* – Moszkowsky: *Valse*
4. Rubinstein: *Romance* – Wieniawski: *Polonaise*
5. Liszt: *Polonaise*
6. Hubay: *Zephir* – *Csárdajelenet* – *Carmen-fantázia*

Ilonát a zeneiskola igazgatója, Lányi Ernő kísérte zongorán. *Nagy és osztatlan siker kísérte a bemutatkozást* – írta az egyik helyi lap tudósítója. *E siker biztos záloga lehet a fényes jövőnek. Büszkék lehetnek a két leányra tanáraik, Thomán István a zongora, és Hubay Jenő a hegedű mestere.*¹⁶ A jótékony célra 730 korona gyűlt össze.

1905. november 18-án ún. hólabda-zsúrt tartottak Budapesten a Katolikus Kör Molnár utcai palotájának fehér termében. *Ezek a csevegéssel, dallal, tánccal teli esték mindig hőmérői a bekövetkező farsangnak, mert itt találkozik a fővárosi mulatófiatalság elitje. A nagytermet megtöltötte a szép közönség, s jól mulatott a válogatott műsor minden számán. Tréfás mozgófényképek, műkedvelő zenebohócok, füttyülő-művész váltották föl egymást a színpadon, majd Várady Ilonka és Győry Emil bájos néma-jeleneteket mutattak be, Regéczy Ilona és Regéczy Margit hegedűn illetve zongorán játszottak művészi bravúrral. Az előkelő közönség zúgó tapsal adózott a két művésznőnek. [...] A hangverseny alatt teát szolgáltak föl, szünet közben vidám csevegés áradt szerteszét, s a társaság a késő esti órákig maradt együtt. Azután a Hungária Szállóba vonultak, ahol vacsora és tánc volt.*¹⁷ A Regéczy nővérek műsorán három mű

szerepelt: Moszkowsky: *Valse* – Wieniawski: *So-venir de Moscou* – Hubay: *Csárdajelenet*.

A Műbarátok Körének 1906. január 5-én megtartott összejöveteléről csak annyit tudunk, hogy azon Regéczy Ilona hegedűművésznő és Lichtenstein Dóra énekművésznő működött közre.

A Kecskeméten megjelenő *Függetlenség* február 1-i számában jelent meg a következő rövid hír: *Közönségünk bizonyára rokonszenvesen emlékszik még a Regéczy-lányokra, akik több ízben ragadták el művészetükkkel a kecskeméti közönséget is. Most Regéczy Ilona újabb sikeréről érkezik híradás. Az Országos Zeneakadémia olvasóköre ti. tegnap este az intézet egyik beteg növendékének segítésére hangversenyt rendezett, s ez alkalomból különös dicsérrel írnak a fővárosi lapok Regéczy Ilonáról, aki Köszler¹⁸ vonóshatosában tűnt ki művészi játékával, s különösen azzal, hogy vonójával biztosan fegyelmezte kamaratársait. Őszintén örvendünk sikerének.*

Az Operaházban február 5-én és 14-én megrendezett jótékony célú előadáson többek között Regéczy Ilona is közreműködött. A kritikus a műsor összeállítását egyáltalán nem tartotta szerencsésnek, művésznőnkéről azonban kedvező véleménnyel volt, mert ezt írta: *A Denevér¹⁹ II. felvonása alkalmat adott kis hangverseny rendezésére, amelyben az addigi ürességek váratlan ellentétéül néhány művészileg komoly dolgot is produkáltak. Regéczy Ilona fiatal hegedűművésznő, akinek érdekes temperamentuma, erős talentuma a zeneakadémia egyik régebbi vizsgáján feltűnést keltett, Hubay Carmen-ábrándját adta elő, s a szokatlan miliő közepett is le tudta bilincselni a hallgatóságot. Nemes, szép tehetség, amely kivált ritmikai érzékével, s előadásbeli hevével párosítja fejlett technikai tanultságát. A zajos tapsot ráadásal kellett megköszönnie.*²⁰

A Szepesi Egyesület és Társaskör a terézvárosi kaszinó dísztermében hangversennyel egybekötött táncmulatságot rendezett 1906. február 21-én. A fellépők között ott találjuk a Regéczy nővéreket is, akiknek *remek játéka valóságos tapsvihart idézett elő.*²¹

A Zeneakadémia zenekarának március 30-án megtartott hangversenyén Mozart *g-moll szimfóniája*, Bizet *Patrie* c. zenekari nyitánya és Beethoven *Esz-dúr zongoraversenyének* első tétele hangzott el. *Regéczy Ilona Saint-Saëns hegedűversenyének bravúros előadásával keltett nagy hatást.*²² A Magyarország tudósítója szerint

¹⁵ *Kecskeméti Ellenőr*, 1905. április 16.

¹⁶ *Ellenzék*, 1905. szeptember 19.

¹⁷ *Budapesti Hírlap*, 1905. november 21.

¹⁸ Koessler János ill. Hans von Koessler (1853-1926)

¹⁹ Johann Strauss operettje

²⁰ *Az Újság*, 1906. február 6.

²¹ *Az Újság*, 1906. február 22.

²² *Budapesti Hírlap*, 1906. március 31.

Regéczy Ilona szép, meleg tónussal, s helyenként választékos eleganciával tolmácsolta a versenymű eszmei tartalmát.²³ A Royal-teremben megtartott zenekari esten Hubay Jenő vezényelt.

A zeneakadémisták ötödik nyilvános kamaraestjén, amelyet április 28-án tartottak meg, Dohnányi *c-moll zongorakvintettje* is elhangzott. A Picker Margit, Regéczy Ilona, Fenyves Jenő, Kürschner Manó és Altschul Miksa összeállítású kamaraegyüttest Herzfeld Viktor készítette fel.

Ugyancsak április végén került sor egy orgonahangversenyre a budai református templomban, ahol Degel Frigyes, az orgonista, Lumpe Gizella énekesnő és Regéczy Ilona művészetében gyönyörködhetek a hallgatók.

Május 9-én a Zeneakadémián megtartott vizsgahangversenyen mindkét Regéczy-lány szerepelt. Margit Grieg *a-moll zongoraversenyét* játszotta, Ilona pedig Mendelssohn *Esz-dúr vonósnygyesének* megszólaltatásában vett részt. A *Zenelap* kritikusanak véleménye szerint *Különösen kitűntek Regéczy Ilona, Ipolyi István, Rákos Arnold és Richter István Mendelssohn Esz-dúr vonósnygyesében. Rythmikus, kifejezéstelt játéukon megérezett az akadémia két legnagyobb kaliberű mesterének, Hubay és Popper tanároknak klasszikus irányzatú vezetése. Csak Regéczy kisasszonynak, aki fejlett technikájával és lendületes, amellet precíz játékaival méltán érdemli meg a dicséretet, ajánlanók, hogy a mesterét a hang vibrálásában vagy teljesen vagy sehogy sem utánozza, mert a mesterséges imitáció, ha nem a csalódásig hű, gyakran visszatetszővé válik.*

A *Pesti Hírlap* 1906 novemberében már mint végzett zeneakadémistákról ír a Regéczy nővérekről a 25-én Aradon megtartott koncertről szóló beszámolóban. Pedig ekkor még nem volt kezükben a diploma. Margit Beethoven, Chopin és Liszt műveit, Ilona pedig Csajkovszkij, Godard, Wieniawski, Hubay és Sarasate szerzeményeit mutatta be a vármegye nagytermében egybegyűlt hallgatóságának. Rengeteg virággal lettek elhalmazva a fiatal művésznők.

A Zeneakadémia házi hangversenyeit ekkor még mindig az Andrásy úton levő épületének szűk, fülledt levegőjű termében tartották. Itt zajlott le a november 27-i növendékhangverseny is, amelyen többek között Schubert *G-dúr vonósnygyesének* három tétele is elhangzott Regéczy Ilona, Ipolyi István, Kürschner Manó és Vikár György tolmácsolásában. Az *Újság* tudósítójának megítélése szerint a fiatalok *a nehéz mű szellemébe hatoltak, és minden szépségét érvényre juttatták. Csak a fortissimóknál karcoltak, de hiszen*

*ez majd kicsiszolódik, mire ők, a cseh példára, mint magyar vonósnygyes járnak be a világot.*²⁴ A koncertet gróf Apponyi Albert kultuszminiszter is végighallgatta.

A Liceum 1907. január 27-én rendezett koncertet a Kúria villanyfényes termében. A Regéczy lányok ezen több számmal is szerepeltek. Margit: Brahms: *h-moll rapszódia* – Paganini-Liszt: *Etűd* – Liszt: *XIV. magyar rapszódia*; Ilona: Vieuxtemps: *IV. hegedűverseny* – Tartini: *Ördögtrilla* – Wieniawski: *Tarntella*; Ilonát a nővére kíséerte zongorán. A *Váci Hírlap* így írja le Margitot: *Mély érzés és nagy technikai tudás jellemezte játékát, s amellet oly egyszerű, kedves és keresetlen volt, paránya sem volt benne a legtöbb zsenit jellemző affektáltságból, hogy már az első pillanatokban mindenkit meghódított.*²⁵ A két lány közös produkcióit is hosszú tapssal jutalmazta a közönség, a rendezőség pedig virágcsokrokkal kedveskedett nekik.

A Vasúti és Hajózási Klub hangversennyel egybekötött táncestélyét február 2-án rendezte meg. A két Regéczy lány is fellépett, és megmutatták, *hogy kell a publikumot extázisba hozni.*²⁶

A Magyar Nők Közművelődési Köre február 12-én tartotta hatodik vendégnapját. Először dr. Bán Aladárnának a finn nőkről szóló felolvasását hallgatták meg, majd a hangverseny következett, amelyben Bartha Irén és Várkonyi Flóris énekelt, Regéczy Ilona pedig Godard *Adagio pathétique* és Bazzini *La ronde des lutins* c. szerzeményét adta elő.

A Lipótvárosi Kaszinóban február 18-án megrendezett hangversenyen kizárólag magyar zeneművek hangzottak el magyar művészek tolmácsolásában. A *Budapesti Hírlap* így számolt be az eseményről: *Ma este őszinte tapssal üdvözölte a közönség Dohnányi Ernőt, idegenbe szakadt kiváló zongoraművészünk, aki ezért a hangversenyért jött haza egy napra Berlinből. Dohnányi saját változatait és Liszt három szerzeményét játszotta, azzal a tökéletes virtussággal, amelyet már annyiszor csodáltunk és dicsértünk. Regéczy Ilona mesterének, Hubay Jenőnek Carmen-ábrándját és egyik csárdajelenetét adta elő hegedűn, fejlődő nagy tehetségének újabb jeleivel. Marsalkó Rózsának a gyönyörű orgánumát, könnyen hajló, behízelgően kedves és meleg hangját Hubay Jenő, Michalovich Ödön és Kálmán Imre egy-egy dalának az előadásában csodáltuk meg. Viharos ünneplésben volt része Fráter Lórántnak, aki közvetlenül a hangverseny előtt érkezett meg a fiumei kormányzó estéjéről, ahol igen előkelő külföldi vendégek gyönyörködtek Fráter színmagyar*

²³ *Magyarország*, 1906. április 3.

²⁴ *Az Újság*, 1906. november 28.

²⁵ *Váci Hírlap*, 1907. január 30.

²⁶ *Pesti Hírlap*, 1907. február 3.

dalolásában. Ma este saját nótáit énekelte széles, duhajkodó kedvvel, amely egészen magával ragadta a díszes hallgatóságot.²⁷

Ez után a koncert után jelent meg egy írás az *Ország-Világban*, amely fényes jövőt jósol a két Regéczy lánynak. Ebből való a következő idézet: *Két nagy művésznő indult meg ragyogónak ígérkező pályafutására e napokban, akiknek együtt fogja emlegetni a hírnév és babérral fonja körül a dicsőség. A két zseniális muzsikus egy testvér, magyar úri család származékai, érzésben és gondolkodásban, energiában és költői lendületben is egy vér, Regéczy Ilona a hegedűs, és Regéczy Margit a zongorás. [...] Ez a két fiatal gyermek csupa zene, s amellett átható, csaknem hideg és felsőbbbséges intelligencia, így egymást karonfogva, ha látni fogják őket, és csodálni fogják kész és érett művészetüket, a magyar zenei lángelmének szerte a világban új híveket és bámulókat fognak szerezni.*²⁸ Az újságnak ebben a számában egy-egy fénykép is megjelent a lányokról.

Nyíregyházán a Korona Szállóban 1907. február 26-án a Bessenyei Kör által rendezett irodalmi esten a sok vers mellett néhány zeneszám is elhangzott a Regéczy nővérek és Takáts Mihály operaénekes előadásában. Margit Liszt *VIII. magyar rapszódia*-ját játszotta, Ilona pedig Hubay *II. csárdajelenetét* a nővere kíséretével. A *III.*

*csárdajelenet*et Lányi Ernő zongorakíséretével adta elő. A nyíregyházi Bessenyei Kör március 6-án is tartott egy hasonló estet, részben más közreműködőkkel, de a Regéczy lányok erről sem hiányoztak.

A *Budapesti Hírlap* március 19-ei számában a következő cikk jelent meg: *Herczeg Ferenc lelkes hangú fölhívása, melyet a magyar nőkhöz intézett, meghozta a Petőfi-ház javára rendezett első művészestet. A Művészet és Művelődés nőegyesület asszonyai és leányai jártak elől a jó példával. Apponyi Albertné grófné és Batthyányi Lajosné grófné állott az élén annak a főként női pártában megjelent rendezőbizottságnak, amely igazán mindent elkövetett az est sikere érdekében. A Vigadó egyik emeleti terme szorongásig megtelt a Petőfi-ház eszméjéért hevülőkkel, s a gyönyörű ünnepséget beragyogta Petőfi halhatatlan poézise. A Petőfi-kultuszt dicsőítette Herczeg Ferenc fenkölt szárnyalású beszédében. A múlt, a jelen és Petőfi között vont párhuzamot Endrődy Sándor Anakreoni dalaiban; Petőfi verseihez írt dalok művészi előadásával aratott sikert Szilágyiné Ilona asszony, s Endrődy Béla szép alkalmi versén kívül Petőfi költeményeinek pompás előadásával hódított Paulay Erzsébet is. A többi közreműködő közül elismerést és dicséretet érdemel még Regéczy*

Regéczy Margit és Regéczy Ilona (*Ország-Világ*, 1907. március 3. 177. o.)

²⁷ *Budapesti Hírlap*, 1907. február 19.

²⁸ *Ország-Világ*, 1907. március 3.

Ilona, Regéczy Margit, Justh Lajos és az Egyetemi Énekkar.²⁹

A református főgimnázium segélyegylete javára március 20-án a Royal Szálló nagytermében rendezett hangversenyen többek között Regéczy Ilona is fellépett.

Ugyancsak valamikor március második felében – talán 23-án – tartott felolvasó estet a Budapesti Dávid Ferenc Egylet. Az előadó Raffay Sándor pozsonyi evangélikus teológianár volt. *A nagy tetszéssel fogadott felolvasás hatását növelte dr. Fodor Oszkárné, az opera tagjának hatalmas templomi éneke, Regéczy Ilona ismeretes hegedűművészete, és Józán Miklós Márciusi hangulatok című poétikus költeménye.*³⁰

Április másodikán nagyszabású hangversenyt rendeztek a Dunántúli Közművelődési Egyesület javára a Népszínházban. Íme a teljes műsor:

1. Erkel: *Hunyadi László, nyitány* – a honvédeknekart dezséri Bachó István vezényli
2. Liszt-Busoni: *Spanyol rapszódia* – Bendiner Nándor és a honvédekzenekar
3. Lehár: *Vilja dala a Vig özvegyből* – Komlóssy Emma és a honvédekzenekar
4. *Dalok* – Sass Zsigmond énekel
5. Godard: *Adagio*; Sarasate: *Spanyol tánc* – Regéczy Ilona Stephanides Károly kíséretével
6. Kienzl: *Ária A bibliás ember c. operából*; Meyerbeer: *Nagyária a Prófétából* – Fodor Aranka Lichtenberg Emil zongorakíséretével
7. ? : *Nyitány* – a Népszínház zenekarát Barna Izsó vezényli
8. Csajkovszkij: *Szerenád*; Herman: *A három vándor* – Erdős Richárd Stephanides Károly kíséretével
9. Szabados: *Keringő a Kukta kisasszony c. operettből*; Édes, édes álmom a Katalin c. operettből – Jeszenszky Nádai Ilonka a Népszínház zenekarának kíséretével
10. Cui: *Cantabile*; Popper: *Fonódal* – Földessy Arnold Stephanides Károly kíséretével
11. Delibes: *Csengettyű-ária a Lakmé c. operából* – Sándor Erzsi Lichtenberg Emil kíséretével
12. Rotoli: *La gondola nera*; Tosti: *Non t'amo più* – Gracco Mattioni Stephanides Károly kíséretével
13. *Népdalok* – Blaha Lujza a Népszínház zenekarának kíséretével

Az ezután következő nyilvános színpadi záporpróba alatt a honvédekzenekar Bacho *A hadsereg c. művét* játszotta.

Az Újság április 3-i számában jelent meg a hír, miszerint *egy hírneves egyetemi orvostanár árvája, Regéczy Ilona, e hó 12-én a bécsi Bösendorfer-teremben fog hangversenyezni, Császtka Mária prágai zongoraművésznővel együtt. A még fiatal leány, Hubay Jenőnek egyik legtehetségebb tanítványa, eddigi budapesti sikerei is arra a reményre jogosítanak, hogy Bécsben is elismerik szép készültségét, ami annál is kívánatosabb volna, mert ott kétszerte szigorúbban vizsgálnak mindent, ami éppen Magyarországból jön.*

A Lorántffy Zsuzsanna Egyesület a református gimnázium dísztermében estélyt rendezett április 19-én, amelyen Regéczy Ilona is közreműködött. Műsorán három hegedűszám szerepelt: Chopin-Wilhelmj: *Nocturne*, Dvořák: *Humoreszk*, Csajkovszkij: *Allegro*. Zongorán kísérte Krausz Gusztáv.

A Pesti Hírlap április 30-i számában olvashatók a következő sorok: *A budai dalárda hazai daláregyesületeink közt nemcsak a legérdemesebbek, de a legrégebbek egyike is; most, fennállásának negyvenharmadik évében eljutott az ötszázadik nyilvános produkciójához, és ezt a ritka és nevezetes művészi eseményt igazi díszhangversenyyel ünnepelte vasárnap³¹ délelőtt. Ezen alkalomból bemutatta Aggházy Károlynak Rákóczi című négy részre tagolt szimfonikus énekkölteményét.³²* A mű második részében hallható Czinka Panna dala, melyet Stark Ludovika énekelt Regéczy Ilona hegedűkíséretével.

A budai vígadó nagytermében május 3-án tartotta meg évadbeli második hangversenyét a Budai Zeneakadémia, amelyen Regéczy Ilona két hegedűszámmal vett részt, ezek: Chopin-Wilhelmj: *Esz-dúr nocturne* és Lalo: *A Spanyol szimfónia zárótétele* – zongorakísérője Reiner Frigyes³³ volt. *A remek előadás viharos tetszést keltett, és az ifjú művésznő közkívánatra még Herczfelddől is játszott magyar dallamokat.³⁴* Műsoron szerepelt ezenkívül néhány dal, Händel egyik *concerto grossója*, Haydn *Esz-dúr szimfóniája* és Beethoven *Karfantáziája*.

A budapesti tanítónőképezdék, leánygimnáziumok és felsőbb leányiskolák növendékei május 9-én délelőtt hangversenyt rendeztek a Vigszínházban, amelyen Blaha Lujza és Regéczy Ilona is közreműködött. Egy háromszáztagú leánykar előadta Sztojanovits Jenő *János vitéz c. énekkölteményét* a szerző vezényletével. A tizennégy számból álló matiné három óra hosszat

²⁹ *Budapesti Hírlap*, 1907. március 19.

³⁰ *Protestáns Egyházi és Iskolai Lap*, 1907. március 31.

³¹ 1907. április 28-án

³² 1907. április 30.

³³ A későbbi világhírű karmester: Fritz Reiner (1888-1963)

³⁴ *Az Újság*, 1907. május 4.

tartott. A tiszta bevételt a Petőfi-ház javára fordították.

Szeptember 20-án³⁵ Miskolcon, szülővárosukban megtartott fellépésükről *Az Újság* így számolt be: *Regéczy Margit Beethoven, Schumann, Chopin és Liszt szerzeményeivel a zongorán tomboló tetszést aratott, úgy hogy a ráadások egész sorozatával kellett a közönség lelkesedését meghálálnia. Regéczy Ilona az édesszavú hegedűművésznő legszebb kvalitásait ezúttal is ragyogtatta. Csajkovszkij hegedűversenyét, Godard, Herzfeld, Chopin, Wieniawski műveit eszményi virtuozitással játszta.*³⁶ Az egyik helyi lap beszámolójából egyéb érdekességeket is megtudunk: *Lelekesen ünnepelte a miskolci közönség színe-java e hó 21-én a Korona nagytermében Regéczy Margit és Ilona művésznőket. E két bájos fiatal leány közönségünköt ilyen módon kívánt búcsúzni, mielőtt megkezdénék külföldi tartózkodásukat, tanulmányaik folytatását és – hisszük – ünnepeltetésük sorozatát. Búcsúzásuk alkalmából fényesen igazolták ama föltevés alaposágát, amely nekik, méltán, fényes művészi jövőt előlegez. Margit a zongorának mestere, ki az előadott művekkel, melyek között a legnagyobb zeneszerzők is képviselve voltak, tanúbizonyságot tett arról, hogy méltó tanítványa nagy mesterének, Thomán Istvánnak, ki már annyi nagy magyar művészt nevelt a világ számára. Ilona a hegedűnek művésznője, boszorkányos ügyességével, temperamentumával és intelligens előadásával bájolta el hallgatóit. Sok taps, kihívás és virágadományban volt részük. A hegedűszámok kíséretét Tóth Árpád tanár látta el mesteri módon.*³⁷

Október 12-én Kassán a Schalk-ház dísztermében a miskolci hangversenyhez hasonló műsorral és nem kisebb sikerrel léptek fel a nővérek. December 5-én a nagyszámú és előkelő eperjesi közönséget bűvölték el játékuikkal.

Bécsi szereplésről az év utolsó napján érkezett hír: A Bösendorfer-teremben december 27-én megtartott koncerten Ilona és egy ugyancsak magyar énekesnő – Thomán Valéria – arattak nagy tetszést, mind a közönség, mind pedig a kritika részéről. Ilona többek között Csajkovszkij *hegedűversenyét* és Tartini *Ördögtrilla*-szonátáját játszotta.

A Budapesti Kamarazene Kör 1908. január 6-án rendezte meg negyedik zeneestélyét a Deák téri evangélikus iskola dísztermében. A következő művek szerepeltek műsoron:

1. Schubert: *d-moll vonósnégyes* – Regéczy Ilona, Wittenberg Anna, Heinrich Emília és Camera Bianka

2. Franz: *Ősszel*; Grieg: *Tied szívem* – énekelte Koósa Adrienne

3. Saint-Saëns: *A hattyú*, gondolkára és hárfára – Vikár György³⁸ és Wajdits Sári

4. Wilm: *Larghetto*, hegedűre és hárfára – Regéczy Ilona és Wajdits Sári

5. Dvořák: *Esz-dúr zongoranégyes* - Regéczy Margit, Regéczy Ilona, Léderer Imre és Zupancsics Vilmos³⁹

A *Budapesti Hírlap* január 22-i számában megjelent kritikából idézünk két részletet: *Két fiatal művésznő, Regéczy Ilona és Vajdics Sári rendezett ma⁴⁰ este hangversenyt a Royal termében nagyszámú zeneértő közönség előtt. Regéczy Ilona most végzi Hubay Jenő mesteriskoláját a Zeneakadémián, s nemcsak az iskolai hangversenyeken, hanem már több előkelő művésztén figyelmet keltett fejlett készségével és játékanak nemes hevével. Mai műsorát Csajkovszky versenyművének átgondolt és aprólékosan kidolgozott előadásával kezdte. Chopin, Hubay és Godard műveiben kellemesen csengett lágy, hajlékony kantilénája, Tor Aulin gavottjában leányos gráciájával, Wieniawski és Sarasate műveiben pedig tónusának tüzevel keltett hatást. Vajdics Sári Moshammer Román hárfaművész egyik legtehetségebb tanítványa. [...] A bájos művésznő Oberthür és Zabel egy-egy művében mutatta be ujj- és pedáltechnikáját, majd Regéczy Ilonával Hasselmans és Wilm szerzeményeiből játszott rendkívül kellemes, könnyed pengetéssel és művészies alkalmazkodással. A művésznőket egyaránt lelkes tapssal és sok virággal ünnepelte a közönség. Regéczy Ilona kitűnő zongorakísérője, Reiner Frigyes is föltétlen dicséretet érdemel. Íme a részletes műsor:*

1. Csajkovszkij: *D-dúr hegedűverseny* – Regéczy, Reiner

2. Oberthür: *Conte de Fées* – Wajditsch

3. Chopin: *Nocturne* – Regéczy, Reiner

4. Aulin: *Gavotte és Musette* – Regéczy, Reiner

5. Wieniawski: *Scherzo-Tarantella* – Regéczy, Reiner

6. Zabel: *Legenda* – Wajditsch

7. Hubay: *Berceuse* – Regéczy, Reiner

8. Godard: *Adagio pathétique, op. 128/3* – Regéczy, Wajditsch

9. Sarasate: *Spanyol tánc* – Regéczy, Reiner

10. Hasselmans: *Prière* – Wajditsch

³⁵ Vagy 21-én

³⁶ *Az Újság*, 1907. szept. 25.

³⁷ *Ellenzék*, 1907. szept. 26.

³⁸ Más adatok szerint a hegedűre átírt művet Regéczy Ilona játszotta hárfá kíséretével

³⁹ Vagy Zupancsics (Zupančić) Miklós Károly

⁴⁰ 1908. január 21-én

Regéczy Ilona
(Vasárnapi Újság, 1908. I. 26., 72. o.)

11. Wilm: *Larghetto*, op. 119. - Regéczy, Wajditsch

Valószínűleg a pécsi Vigadóban is ugyanazzal a műsorrall léptek fel március 9-én.

A temesvári Filharmóniai Társaság 1908. január 31-én megtartott koncertje azért érdekes számunkra, mert azon a műsor legszebb pontja és az est eseménye Regéczy Ilona hegedűjátéka volt. Hubay Jenő zseniális tanítványa Brahms Hegedűversenyét adta elő klasszikusan nemes stílusban, érett fölfogással, minden tüntető virtuózkodás nélkül. A nagyszámú díszes közönség zajos tapssal

⁴¹ Budapesti Hírlap, 1908. február 5.

⁴² Az Újság, 1908. február 2.

ünnepelte a fiatal művésznőt.⁴¹ Sőt, mint Az Újság tudósítója írta: a nagyszámú közönség minden egyes tétel után zúgó tapsban tört ki.⁴² A zenekart Járosy Dezső vezényelte.

1908. február 12-én került sor arra a fentebb már említett hangversenyre, amelynek köszönhetően ez a Regéczy Ilona utáni kutatás elindult. Ezen a napon mutatkozott be az újonnan alakult Szabadkai Filharmóniai Társaság. Művésznőnk, az est egyetlen szólistája, Beethoven *F-dúr románcát*, Tartini *Ördögtrilláját* és Hubay egyik *csárdajelenetét* adta elő. Lányi Ernővel, a zenekar karmesterével, mint emlékezhetünk, már korábban is együtt szerepelt néhányszor, de mint ugyancsak említettük, kapcsolata a Lányi családdal idővel még szorosabbá vált.

A Kolozsvári Zenetársaság március 26-án tartotta meg a Vármegyeház dísztermében ötödik nyilvános hangversenyét Regéczy Ilona közreműködésével. *A fiatal, alig 18 éves művésznő kiváló programot nyújtott. Brahms és Tschaikovszky hegedűversenyei, Tartini Ördögtrillája, Godard Adagio pathétique-je, Hubay Bölcsődala és Sarasate Spanyol táncai oly műsort képezett, amelynél lehet ugyan talán a nagyközönség részére hálásabbat választani, de zeneileg becsesebbet aligha. A művésznő fiatal kora dacára a művészet magaslatán áll. Nagy*

*technikai készségét, erőteljes, mesteri vonókezelését a hegedűversenyekben, tömör, meleg, magas zenei ízléssel bíró cantilenáját Godard Adagiójában, kiváló ritmikai érzékét Sarasate Spanyol táncában volt alkalmunk tapasztalni. Emellett fel kell jegyeznünk, hogy a művésznő előadása minden pózolásától mentes. A hangversenyterem – sajnos – teltek éppenséggel nem volt mondható.*⁴³

A Fejérmegyei Irodalmi és Közművelődési Egyesület irodalmi estét rendezett – valamikor május elseje körül – vándorkönyvtára részére,

⁴³ Ellenzék, 1908. március 27.

amelyen többek között Jászai Mari és Regéczy Ilona is fellépett. Augusztus 6-án Bártfán hangversenyezett a két Regéczy lány. Erre az alkalomra a következő műsört állították össze:

1. Beethoven: *Fisz-dúr zongoraszonáta*
2. Brahms: *Hegedűverseny, I. tétel*
3. Csajkovszkij: *Barcarola*; Bartók: *Scherzo*
4. Vieuxtemps: *Rondo*
5. Chopin: *c-moll etűd*; Liszt: *Magyar rapszódia*
6. Godard: *Adagio pathétique*; Sarasate: *Spanyol tánc*; Hubay: *Csárdajelenet*

1908 őszén Ilona Németország hangversenytermeiben aratta sikereit. Ezekről a fellépésekről azonban nincsenek pontos adataink. Mindössze két beszámolót találtunk, amelyek közül az egyik *Az Újság* október 13-i számában jelent meg, s így szól: *Regéczy Ilona magyar hegedűművész nő rendkívül nagy sikerrel szerepelt a [berlini] filharmonikus hangversenyen, amelyet kétezer főnyi közönség hallgatott végig. A magyar művész legutóbb Wiesbadenben is fellépett, s ott is igen nagy sikere volt. November 10-én önálló hangversenyt rendez teljes zenekarral. Valószínűleg ekkor játszott a Blüthner-zenekarral a Blüthner-teremben. Egy este három hegedűversenyt adott elő – Brahms, Vieuxtemps és Csajkovszkij versenyműveit – óriási tetszést váltva ki a vájtfulű német publikumból. Ezután németországi hangversenykörútra indult, amit sajnos semmiféle bizonyítékkal nem tudunk alátámasztani.*

1910. március 29-én a berlini Klindworth-teremben Wiszwianszky Hedvig zongoraművész nővel közösen tartott hangversenyükön Ilona különösen Brahms *d-moll* szonátájával Bach *Chaconne*-jával és Tartini *Ördögtrill*ájával aratott osztatlan sikert. *Az Újság* szerint a két miskolci lány két különböző helyen adott koncertet Berlinben: a Klindworth- és a Beethoven-teremben. Ilona Brahms, Bach, Tartini, Joachim, Hubay és Sarasate, Margit pedig Chopin, Bartók, Liszt és Rahmaninov műveiből állította össze műsorát. *A németországi sajtó meleg dicséretekkel méltatta a művésznők kiváló technikai készségét és izléses, átgondolt előadását.*⁴⁴

Ekkor egy időre eltűntek szem elől a Regéczy lányok. Hova lettek? Berlinben töltöttek két és fél évet. Ilona Henry Marteau-nál, Margit pedig Dohnányi Ernőnél képezte tovább magát, s közben fel-felléptek.

Idehaza 1911. február 17-én találkozunk újra velük. A pesti Royal-teremben adtak ekkor közös koncertet. A *Pesti Hírlap* tudósítója így számolt be az eseményről: *Érdekes koncert volt ma este a Royal-teremben. Két művésztestvér*

*mutatkozott be, Ilona a hegedűs, és Margit a zongorás. Mind a kettő ura a hangszerének technikában, tele van muzsikával, érző és értelmes, s mégis csaknem egymás ellentétei. A zongorás lány nőiség, csupa költészet és odaadás, a született Chopin-játékos, aki a cisz-moll Nocturne-nel és a ráadásul adott Chopinnal tette a legmélyebb hatást, noha Beethoven és Bach klasszikus műveinek tolmácsolásában, Rachmaninov Prelüde-jében és Bartók Szkerzójában is erős tehetséget, biztos nyugodtságot és kiegyenlítettséget produkált. Ilona, a hegedűs, széles hangjával, egyéni és eredeti fölfogásával, merész lendületével, és a nehézségeket kereső és halmozó kedvtelésével a legkiválóbb férfivirtuózok játékstíljére emlékeztet. Vieuxtemps koncertjét nagyszerű bravúrral, az Adagióban csodás mélységgel játszotta, az apróbb szerzemények közül Hubay Jenő elégiájával és bölcsődalával ragadta el hallgatóit. Taps és virág gazdagon árasztotta el a két testvért az előkelő és nagyszámú közönség részéről. Regéczy Ilona hegedűszámait Kovács Sándor dr. diszkrét és finom tapintattal kísérte.*⁴⁵

A többi fővárosi lap kritikusa azonban már kevésbé volt elragadtatva a két fiatal teljesítménytől. A *Pesti Hírlap* tudósítója szerint kár, hogy mindketten túl nagy fába vágják fejszájukat. *Ilona épp oly kevésbé tudott megbirkózni Bach Adagiójával és Fugájával (g-moll), mint Margit a Beethoven d-moll szonátájával. De a »könnyebb« művek előadásában mind a kettő hatásosan érvényesítette kvalitásait. Ilona bravúrosan játszotta Vieuxtemps a-moll versenyművét, Brahms magyar táncát, és Hubay, Csajkovszky és Aulin egy-egy művét, Margit pedig méltán kiérdemelte a hallgatóság tapsait Liszt spanyol rhapszodiájának virtuóz, és Chopin cisz-moll nocturne-jének poétikus előadásával. Persze, Bartók nehéz de hálátlan – mert konfuzus – scherzójával kár volt fáradoznia. Love's labour lost. Ez a mű éppúgy kifárasztja a hallgatót, mint az előadót – és mind a kettőnek adós marad művészi kárpótlásával.*⁴⁶ Egyébként a pontos műsor a következő volt:

1. Bach-Liszt: *Fantázia és Fuga*
Beethoven: *Szonáta, op. 31.*
2. Bach: *g-moll Adagio és Fuga*
3. Rachmaninov: *g-moll prelúd*
Chopin: *cisz-moll nocturne*
Bartók: *Scherzo*
4. Vieuxtemps: *a-moll Koncertstück*
5. Liszt: *Spanyol rapszódia*
6. Csajkovszkij: *Melankolikus szerenád*
Aulin: *Gavotte és Musett*
Hubay: *Plaintes arabes*

⁴⁴ *Az Újság*, 1910. április 7.

⁴⁵ *Budapesti Hírlap*, 1911. február 18.

⁴⁶ *Pesti Hírlap*, 1911. február 18.

Hubay: *Berceuse*

Brahms: *Magyar tánc*

1912. január 23-án, a Royal-teremben megtartott Lányi-esten Regéczy Ilona Lányi *Album-lap, Mazurka és Magyar románc* c. hegedűdarabjait játszotta a szerző kíséretével. A *Pesti Hírlap* tudósítója szerint a szabadkai zenede igazgatója műveinek bemutatása *teljes sikerrel járt, minden egyes kompozíció zajos tetszést keltett (csak éppen a hegedűszerzemények nem érvényesültek kellően a Regéczyi Ilona dilettánszerű előadásában).*⁴⁷

Egyébként kettejük mellett Marschalkó Rózsi, Székelyhidny Ferenc, Steiner Irén és a Kolozsváry-féle Női Kamarakórus is közreműködött a jól sikerült esten.

Mindenesetre volt mihez hasonlítani művésznőnk, mert csak ebben az évben a következő világhírű hegedűművészek adtak koncertet a magyar fővárosban:

január 9-én Misha Elman

február 6-án Fritz Kreisler

február 20-án Eugène Ysaÿe

február 21-én Willy Burmester

február 28-án Fritz Kreisler

március 19-én Eugène Ysaÿe

október 26-án Vecsey Ferenc

november 4-én és 5-én Hubay jubileum

december 20-án Jan Kubelik

A Dunántúli Közművelődési Egyesület “monstre” hangversenyt rendezett a Vigadóban 1912. február 28-án, amelyen húsz népszerű színész, énekes és hangszeres művész lépett fel. Regéczy Ilona Lalo és Sarasate egy-egy művével vett részt a műsorban.

Ebben az évben vidéki városok meghívásának eleget téve járta az országot. Február és/vagy március másodikán Kassán a Schalk-házban adott hangversenyt. Előző nap Puky Endre alispán zenekedvelő házában Puky Endre, Puky László és Mossolyi Géza urakkal együtt játszott néhány vonósnegyest a meghívott vendégeknek. Az alispán és neje estélyt rendeztek a tiszteletére, amelyre Kassa előkelősége volt hivatalos.

Március 3-án a székesfehérváriak gyönyörködhetek művészetében. Bruch, Csajkovszkij, Wieniawski, Lalo és Sarasate művei szerepeltek műsorán.

Április 12-én a fővárosi lapok világgá kürtölték a hírt, miszerint dr. Lányi Ernő budapesti ügyvéd, Lányi Ernő volt miskolci zenedei igazgató⁴⁸ fia, eljegyezte Regéczy Nagy Ilona úrhölgyet, a hírneves hegedűművésznőt. A

házasságkötésre május 25-én került sor. Budapesten a Bakáts utca 5-ben laktak, a kilencedik kerületben.

Az esküvő előtt három nappal házassági szerződést kötöttek, amelyben fel lett sorolva mindaz, amit a menyasszony kelengyeként magával hozott. E hosszú listán szerepelnek a hangszerek is: egy zongora, egy régi olasz Maggini-hegedű, egy régi olasz Ruggieri-hegedű és egy Pilát-féle Guarneri.⁴⁹ Ez utóbbi hegedű korábban M. Krancsevics⁵⁰ tulajdonában volt, aki eladta Jan Kubeliknek, akitől Vecsey Ferenc édesapja megvette 1905-ben, majd 1910-ben Regéczy Ionához került, aki egész életében azon játszott, s csak 1975-ben vált meg tőle. Ekkor jutott dr. N. Ambachhoz, de már ő is túladdott rajta. Jelenlegi birtokosa ismeretlen.⁵¹ (A fotón ez a hegedű látható.) A hangszerről a szakemberek utólag

Egy Pilát-féle Guarneri hegedű,
1910-1975 között Regéczy Ilona hangszere.

⁴⁷ *Pesti Hírlap*, 1912. január 24.

⁴⁸ Lányi akkor már ötödik éve a szabadkai zeneiskolát igazgatta.

⁴⁹ HU BFL-VII. 192-1912-1264 Archival Document

⁵⁰ Valószínűleg Dragomir Krancsevicsről (1847-1929), a jeles hegedűművészről van szó.

⁵¹ 1728 Guarneri del Gesù The “Kubelik, von Vecsey” Violin

megállapították, hogy eredeti Guarneri, mégpedig a család legkiválóbb tagjának, Bartolomeo Giuseppe Guarneri (del Gesù)nak 1728-ban készült alkotása, vagyis értéke szinte felbecsülhetetlen.

Regéczy Ilona asszony 1912. október 19-én saját szülővárosában, Miskolcon adott hangversenyt. November első napjaiban – talán negyedikén – ünnepelték a kaposváriak gimnáziumuk századik születésnapját. A nagyszabású ünnepség részeként hangversenyt rendeztek a színházban, amelyen egy énekesnő – Opler Elza – és Regéczy Ilona szerepelt. Mindkét művésznőt Lányi Ernő, a *szabadkai filharmónia egyesületnek ismert nevű karnagya*⁵² kísérte zongorán.

Rózsa Lajos baritonista és Kurucz János zeneszerző társaságában Pápán a Griff Szálló nagytermében lépett fel november 30-án. A *Pápa és Vidéke* az egekig dicséri a vendégszereplő művészeket, de a műsorról mélyen hallgat.

Az Országos Kaszinó 1912. november 24-én a saját tagjai részére rendezett hangversenyt. Felléptek: Polónyi Elemér zongoraművész, Sándor Erzsébet az Operaház énekesnője és Regéczy Ilona. Zongorán kísért Lichtenberg Emil.

1913. február 3-án szervezte meg hagyományos hangversennyel egybekötött farsangi mulatságát a Szabadkai Dalegyesület. Az est vendége Regéczy Ilona – az énekkar karnagyának, Lányi Ernőnek a menyéje – volt, aki a következő művek előadásával kedveskedett a szabadkaiaknak:

Veracini: *Szonáta*

Godard: *Adagio pathétique*

Sarasate: *Jota de Pablo*

Brahms-Joachim: *Magyar tánc*

Márciusban már a brassói közönség tapsolhatott neki. A helybeli filharmonikusok kíséretével Sinding *Hegedűversenyét* és Csajkovszkij *Melankolikus szerenádját* adta elő – nem tudjuk, pontosan melyik nap.

Veszprémi vendégszereplését a következő dicshimnusszal harangozta be a *Dunántúli Protestáns Lap*: *Április 5-én este 8 órakor a veszprémi színházban nagy szellemi élvezetet nyújtó hangverseny lesz, melyen Regéczy Ilona országos hírnévű hegedűművész, dr. Lányi Ernő énekművész*⁵³ és *Lányi Ernő országszerte kedvelt zeneszerző működnék közre. Regéczy Ilona hegedűvirtuóz Berlinben, Bécsben, Budapesten, Dortmundban és Wiesbadenben tartott hangversenyein bájos megjelenésének varázsával, művészi játékának hódító erejével, színes tónusával, egyenletes technikájával, s főleg meleg, érzéstelt s poétikus előadásával mindenütt meghódította a közönséget. Aki az*

eszményi szépségben gyönyörködni óhajt, ne mulassza el a ritka alkalmat, jelenjen meg e művészi hangversenyen, melyet a kitűnő művészek az egyház javára tartanak.

Ugyancsak ezekben a napokban Egerben adott hangversenyt apósa és Milassin Mária társaságában, aki egy sor Lányi-dalt adott elő a szerző zongorakíséretével. Ilona műsorán Sinding, Godard, Tartini, Hubay és Chopin művei szerepeltek.

Ezután Lugos következett, ahova az ottani dalárda meghívására érkezett. A *zajos, meleg tettség* a közönség részéről itt sem maradt el.

December 7-én *nagyszabású hangversenyyel ünnepelte meg fennállásának negyvenedik évfordulóját a Budapesti Polgári Dalkör. A Vigadó hatalmas terme teljesen megtelt előkelő közönséggel. Megjelenésükkel tisztelték meg a hangversenyt József és József Ferencz királyi hercegek is, kik Szapáry József gróf v. b. t. t. főudvarmester és Kratochwill őrnagy kíséretében végighallgatták az egész műsort, és Bellovits Imre országos karnagynak legmagasabb megalégedésüket fejezték ki. [...] A hangversenyen a jubiláns dalárdán kívül a fővárosi dalosegyesületek, Wilhelmus Henry zongoraművész, L. Regéczy Ilona hegedűművész és Lányi Viktor*⁵⁴ *működtek közre.*⁵⁵

A Műbarátok Körének 1914. február 6-án az Iparművészeti Múzeumban megrendezett koncertjén Szemere Árpád, az Operaház tagja, és L. Regéczy Ilona lépett fel. Ilona Lalo, Hubay és Sarasate művei mellett ezúttal Paganininek az angol himnusz (*God save the king*) témájára komponált technikailag rendkívül igényes variációsorozatot is előadta. *Muzikális érzéke, biztos, majdnem férfias vonókezelése igazi tehetségéhez méltó elismerést keltett. [...] A hangverseny után következő tea alkalmával gróf Festetich Pálné, a Műbarátok Köre elnöke, bemutatta a szereplő művészeket Augustza királyi hercegasszonynak, aki őket asztalához hívta, s a tea mellett is kitüntető tetszésének és megalégedésének adott kifejezést.*⁵⁶

Áprilisban is volt fellépése, 17-én és/vagy 18-án, de arról semmi közelebbit nem tudunk.

A háború éveit alatt sehol sem találkozni a nevével, nincs kizárva, hogy egy időre teljesen felhagyott a hangversenyezéssel, bár az 1918. március 2-i koncertről készült kritika erre egyetlen szóval sem utal: *L. Regéczy Ilona hegedűművésznő és Kósa György, a talentumos fiatal zeneszerző szombaton szonáta-estélyt rendeztek a Zeneakadémián. Mindketten képzettségük révén egyenlő mértékben hivatottak a kamarazenejatekra, egyéniségök egyformán hangolódik e*

⁵² *Magyar Paizs*, 1912. november 7.

⁵³ A férje.

⁵⁴ Lányi Ernő fia, Ilona sógora.

⁵⁵ *Az Újság*, 1913. december 10.

⁵⁶ *Az Újság*, 1914. február 7.

stílusra: művészi összjátékukat jóhangzás és lendület teszi élvezetessé, szubjektív érzéseiket, az egyéni érvényesülést alárendelik az előadott mű szellemének. Brahms d-moll szonátáját a tradíciók tiszteletbentartásával tolmácsolták. Sokkal közelebb áll a kitűnő előadók érzésvilágához Franck Cézár szonátája, melyet nagyszerű temperamentummal és magával ragadó erővel játszottak végig. Itt igazi elemében volt a két művész, Regéczy Ilona hegedűjátékának széles, meleg tónusa, markáns vonóvezetése, Kósa kiélezett, erőteljes ritmikája, mindkettejük fiatalos, friss lendülete az előadást szinte tökéletessé avatta. Goldmark E-dúr suite-je zárta be az estét. A közönség melegen tapsolt a rokonszenves művészeknek.⁵⁷

A IV. kerületi munkás- és katonatanács 1919. május 11-én hangversenyt rendezett a Vigadó nagytermében a következő műsorról:

1. Bevezető beszéd
2. Schumann: a-moll szonáta – Regéczy Ilona és Turán-Hacker Mária
3. Versek
4. Brahms: h-moll rapszódia; Grieg: Halling – Turán Hacker Mária, zongora
5. Schumann: Widmung; Aufträge – Kasics: Az arckép; Madárdal – K. Durigó Ilona, ének
6. Svendsen: Románc – Hubay: IV. csárdajelenet – Regéczy Ilona és Dienzl Oszkár, zongora

Ilona ekkor ismét évekre eltűnik, nem foglalkoznak vele a magyarországi lapok. Vajon mi történhetett vele? A választ egy 1923-ból való újjáérett cikk adja meg. Azon a nyáron Ilona a Regéczy család Tapolca melletti nyaralójában pihent, egyedül, és az újságíróknak sokmindent elárult az előző néhány év eseményeiről. Elmondta, hogy előbb Spanyolországban, majd Svédországban hangversenyezett több helyen, sőt, az utóbbi országban már több mint két éve, hogy le is telepedett. Anyyira megtanult svédül, hogy magyar verseket svédre fordítva megzenésített és előadatott ottani énekesekkel. Kitűnő nyelvérzékének köszönhetően több nyelven beszél, koncertjein pedig rendszeresen előad magyar műveket. A svédek nagyon megkedvelték, s ő is a svédeket.⁵⁸

A miskolciak 1924. december 2-án a Korona Szállóban újra láthatták és hallhatták városuk híres szülöttét, aki – a *Miskolci Napló* szerint – nem sokkal azelőtt fejezte be háromesztendő s németországi és észak-európai hangversenykörútját. A Lévay-kör kamaraestjének műsorán a következő zeneszámok szerepeltek:

1. Goldmark: E-dúr suite, op. 11 – Regéczy Ilona és Becht József

2. Grieg: Csolnakon; Liszt: Loreley; Massenet: Ouvre tes vieux bleus – Hermann Lajosné énekét Becht József kísérte zongorán

3. Dvořák: Esz-dúr zongoránégyes, op. 87 – Regéczy Ilona, Győry-Nagy István dr., Hajdu István és Becht József.⁵⁹

A páratlanul nagy érdeklődésre való tekintettel ezt a hangversenyt másnap a diósgyőri vasgyár kaszinójának nagytermében megismételték.

A Miskolci Filharmóniai Társaság és a Lévay József Közművelődési Egyesület Zenei Szakosztálya 1925. október 17-én hangversenyt rendezett a Korona Szálló nagytermében. Grieg, Bizet és Beethoven egy-egy szerzeménye mellett Csajkovszkij hegedűversenye is műsoron szerepelt, amelynek szólistája Regéczy Ilona volt, aki Finn- és Svédországban éppen ezen mű interpretálásával aratta legzajosabb sikereit.⁶⁰ A katonazenekarral egyesített filharmonikusokat ezen az estén Franz Károly és Hollósy Kornél vezényelte.

Következő évi első fellépését a *Világ* már 1926. január elsején elkezdte hirdetni a következő szöveggel: Regéczy Ilona, a nagy külföldi sikereket aratott kiváló hegedűművésznő, hosszú távollét után febr. 20-án adja hegedűestjét. A koncertről a *Pesti Hírlap* a következőképpen számolt be: A fiatal hegedűsnemzedék egyik tehetséges tagja, Regéczy Ilona, szombaton adta idej hegedűestjét a Zeneművészeti Főiskolában. A művésznő Weiner Leó fisz-moll szonátájával kezdte műsorát, a nemes és mély kompozíció komoly értelmezésével. Tartini Ördögtrilla-szonátájában virtuóz tudását csillogtatta, tónusának egyenletes, férfias zengésével is kimutatta hivatottságát. A szonátában a zongorarészt, a többi számokban pedig a kíséretet Kósa György látta el finom és művészi alkalmazkodással.⁶¹ Az est teljes műsora a következő volt:

1. Weiner: fisz-moll szonáta, op. 11
2. Tartini: g-moll szonáta, "Ördögtrilla"
3. Aulin: Gavotte és Musette
4. Daquin-Manen: A kakukk
5. Csajkovszkij: Melódia
6. Hubay: Poèmes hongrois
7. Sarasate: Spanyol tánc

Egyébként hegedűsökben ekkor sem volt hiány; csak az év első két hónapjában Budapesten koncertezett:

Bronislaw Huberman január 5-én

Koncz János január 18-án

Kemény Rezső január 21-én (15 évesen elhunyt tanítványa, a szabadkai csodagyerek, Nagy Jani síremléke javára)

Zathureczky Ede január 24-én

⁵⁷ *Pesti Napló*, 1918. március 3.

⁵⁸ *Magyar Jövő*, 1923. augusztus 26.

⁵⁹ *Miskolci Napló*, 1924. november 23.

⁶⁰ *Reggeli Hírlap*, 1925. október 6.

⁶¹ *Pesti Hírlap*, 1926. február 21.

Jascha Heifetz ugyancsak január 24-én (!)
 Leo Guetta január 30-án
 Stern Rózsi február 9-én
 Gertler Endre február 11-én
 Regéczy Ilona február 20-án stb.

Április 18-án orosz estét sugárzott a nemrég óta működő Budapesti Rádió, amelyben egy zongorista – Turán-Hacker Mária – két énekes – Freund Vilmos és Wagner Erzsébet – valamint egy hegedős – Regéczy Ilona – szerepelt. Ő a Melankolikus szerenádot és a Melódia c. szerzeményt játszotta Csajkovszkijtől.

Június 17-én ismét hallható volt Ilona Guarnarijának hangja a rádióban. Ezúttal ez a négy mű hangzott el: Goldmark: *E-dúr suite* – Tartini: *Ördögtrilla-szonáta* – Gösta Jahn: *Berceuse* – Tor Aulin: *Gavotte és Musette*. Zongorakísérője Turán-Hacker Mária volt.

Az esztergomi főgimnázium dísztermében 1926. október 16-án lezajlott fellépéséről igen részletesen számol be az egyik helyi lap, érdemes beleolvasni: *Regéczy Ilona neve az utóbbi években itthon keveset szerepelt, leginkább külföldön tartózkodik, ismételten hosszabb időt töltött Svédországban, az idei télre is hosszabb turnéra oda készül. Igen tehetséges tanítványa az ősz Hubay mesternek, akinek keze alól már egy egész magyar világhíres hegedűművész-generáció került ki. A Hubay-iskola minden kiválósága pompásan bontakozik ki a művésznő játékában: az erőteljes, széles, amellet meleg lírai tónus, amelynek eredőforrása a tökéletes vonókezelés, a technika csiszoltsága, becsületos pozitív kivitele a zeneszerző intencióinak, amihez aztán már mint egyéni tulajdonság járul a zenemű szellemébe való elmélyedés, az a nemes művészi ambíció, amely a zeneműnek nemcsak reprodukálására törekszik, hanem a zeneszerző lelkének akar a tolmácsolója lenni. S ahol ez a három művészi feltétel oly szép harmóniában egyesül mint Regéczy Ilonánál, ott az eredmény is csak egy lehet: a művészi, a szó legtisztább értelmében. A hangverseny érdekes számmal kezdődött, a magyar származású Goldmarknak *E-dúr szvitjével*. Tulajdonképpen kamarazene. A hegedűművészek ritkán ambicionálják a kamarazene művelését, Regéczy Ilona ezzel is gazdagabb. Három tételt játszott lelkesen, minden intim szépséget napfényre hozott játékával. Kongeniális társa, K. Hawel Edith zongoraművésznő ebben a számban nem kísérője, hanem valóságos partnere a hegedűszólamnak. Tartini híres *Ördögtrillája* következett ezután. Regéczynek ez slágerdarabja. Éreztük, hogy kedvvel és ambícióval muzsikál, briliáns tudással győzi a mű technikai*

nehézségeit. De nemcsak az igen karakterisztikus, valóban ördögi trillarészek bravúros előadásával ragadta el hallgatóit, a grave-részekben úgy sirt a hegedűje, hogy a gyötrött lélek fájdalmas vergődését éreztük benne. A két hatalmas mű után egy csomó zenei aprósággal kedveskedett hallgatóinak. Gösta Jahn és Tor Aulin északi zeneköltők, akiknek szerzeményeit minálunk ritkán hallani. Az előbbinek jellegzetes *Altatódala*, az utóbbinak lendületes *Gavotte-ja* és filigrán *Musette-je* nagyon tetszett a közönségnek. Chopin örökszép *Nocturne-jének* fonséges tolmácsolásában ott reszelt a szomorú zeneköltő végtelen bánata. Úgy megülte a lelkünket ennek varázsa, hogy Kreisler *Liebesfreudja* életvidám, markáns akkordjai is alig tudtak feloldani alóla. A gyönyörű műsor utolsó részében ifj. Zsolt Nándor nagyon érdekes *Szitakötők* című szerzeményét, és a mesternek, Hubaynak legkedvesebb *Csárdajelenetét* muzsikálta a művésznő. Mert muzsika volt az, nem pusztán előadás. Lélek volt benne, bánatos, tüzes magyar lélek. Igézet szállta meg a közönséget, tombolt a taps. Ráadást kellett játszania: Hubaynak két magyar költeményét.⁶²

November 4-én a rádió a következő műveket sugározta Ilona és Turán-Hacker Mária előadásában:

Veracini: *Szonáta*

Rimszkij-Korszakov: *Hindu dal – Himnusz a Naphoz*

Cyrrill Scott: *Lotusland*

Chopin: *Esz-dúr nocturne*

Hubay: *Magyar poémák*

Békéscsabán 1927. január 23-án adott koncertet először. A hírt beharangozó újságcikkből megtudjuk, hogy Regéczy Ilona nemcsak Hubaynál, hanem a kor másik jeles hegedűművészenél, a spanyol Joan Manennél is vett órákat. *Most már a beérkezett művészek közé számít, akinek különösen Svédországban vannak nagy sikerei, ahol 25-30 koncertet adott tavaly, oly jó emlékeket hagyva maga után, hogy február folyamán ismét egy nagy svédországi turnéra indul, de Wienben, Wiesbadenben, Königsbergben, Danzigban is a legnagyobb elragadtatás hangján írnak róla az újságok.*⁶³ Az egyik bírálója dicséri a műsorválasztását – csupa ritkábban hallható mű –, vonókezelését, játéktechnikáját, tónusa nőnél szokatlanul erőteljes, azonban mintha hiányozna belőle az a magával ragadó elán, amely ennél a specifikusan lírikus hangszernél a legfontosabb művészi követelmény.⁶⁴

⁶² *Esztergom*, 1926. október 20.

⁶³ *Békésmegyei Közlöny*, 1927. január 20.

⁶⁴ *Békésmegyei Közlöny*, 1927. január 25.

A *Színházi Élet* 1927/22. számában megjelenik róla egy fotó a következő képaláírással: *Regéczy Ilona hegedűművésznő, akinek legutóbbi svédországi körútjáról az elismerő kritikák sorából a következőket olvassuk: Ha az ő honfitársát, Földessyt, jogosan nevezik a cselló királyának, akkor Regéczy Ilonát még több joggal nevezhetik a hegedű királynőjének.*⁶⁵ Ez a fotó lemezborítóról is ismert.

S valóban, nem sokkal később ismét legnagyobb sikereinek helyszínéről érkezik róla hír, miszerint a stockholmi újságok dicsérettel és elismeréssel emlékeznek meg hosszas tudósításban Regéczy Ilona hegedűművésznőről, aki második nagyszerű hengversenykörútját teszi Svédországban. A művésznő valamennyi svéd városban hangversenyez, olyan nagy és megérdemelt sikerrel, hogy hangversenyeit megismételtetik, és szeptemberben ismét Svédországba várják.⁶⁶

Április 29-én azonban újra itthon találjuk: S. Gervay Erzsébet és Turán Mária társaságában csupa svéd zeneműveket adnak elő a rádióban. Ilona Sjögerin *Hegedűszonátáját* (op. 24), Petersson-Berger *e-moll szonátáját*, Jahn *Bölcsődalát* és Aulintól a *Gavott és Musette* c. szerzeményeket játszotta zongorakísérettel.

November 24-én pedig norvég estet közvetített a rádió, amelyben ugyancsak ők hárman szerepeltek. Íme a teljes műsor:

1. Grieg: *c-moll szonáta* (Regéczy – Turán)
2. Sinding: *Hegedűverseny*
3. Grieg: *Utolsó tavasz - Csónakban – Első találkozás – Jó reggelt* (Gervay – Turán)
4. Grieg: *Parasztlakodalom – A törpék menete*
5. Halvorsen: *Andante religioso* – Grieg-Hubay: *Solvejg dala* (Regéczy – Turán)

1927. december 4-én tartották meg a Ráday utcai Református Teológiai Akadémián a XXI. teológus estét, amelyen ő is, Turán Mária is fellépett, de nem tudjuk, hogy milyen műsorral.

A Budapesti Orvosok Kamarazene Egyesülete december 15-én rendezte második házi hangversenyét az egyesület Semmelweis-termében. Műsoron szerepelt Haydn ú. *Pacsirta-kvartettje*, Schubert *B-dúr zongoratriója* és Weiner *fisz-moll szonátája*. Ez utóbbit Regéczy Ilona és Turán Mária adta elő.

A budapesti Középponti Katolikus Kör 1928. január 16-án megtartott kultúrestjén három

Lemezborító Regéczy Ilona fotójával

(Forrás: internet -

<https://img.cdandlp.com/2015/11/imgL/117778160.jpg>)

számmal (Weiner: *fisz-moll szonáta*; Sarasate: *Andalúziai románc*; Aulin: *Gavotte és Musette*) Ilona is részt vett.

Áprilisban újra Svédországban hangversenyez, mindenütt nagy sikert aratva Weiner *fisz-moll hegedűszonátájával*. A következő hónapban pedig már Finnországban tapsoltak neki a komolyzene kedvelői.

Mint észrevehettük, Ilona a Lányi nevet már régen elhagyta, sehol sincs említve a férje, tehát valószínűleg elváltak.

1929. július 28-án a *Pesti Hírlapban* megjelent rövid hír szerint *Regéczy Ilona hegedűművésznő és Walter Dahlberg műépítész (Stockholm) házasságot kötöttek*. Ettől kezdve állandóan Svédországban élt, és újabb hangversenyeiről – egy kivételével – már nem tudósítanak a magyarországi lapok. A *Felsőmagyarországi Reggeli Híradó* 1935. szeptember 15-i számában bukkantunk egy ezzel kapcsolatos hírre: *Nyár óta Miskolcon lakik Dahlbergné Regéczy Ilona hegedűművésznő, aki kilenc évi stockholmi tartózkodás után jött haza szülővárosába. A finn, svéd és norvég koncertkörutak után novemberben Miskolcon is ad egy koncertet*. Erről a koncertről sajnos nem találtunk bővebb információt, az pedig, hogy hazajött, akár azt is jelentheti, hogy végleg elköltözött Svédországból. Ezt a feltételezést azonban megcáfolja egy

⁶⁵ *Színházi Élet* 1927/22. 36.

⁶⁶ *Pesti Hírlap*, 1927. április 9.

gyászír, amely *Az Újság* 1937. március 4-i számában jelent meg. Ebben az áll, hogy 75 éves korában Aradon elhunyt Dálnoky Nagy Lajos dr. udvari tanácsos, akiben *D. Regéczy Ilona, a Svédországban élő hegedűművésznő, és Farkasné Regéczy Margit budapesti zongoraművésznő nagybátyjukat gyászolják.*

*

Makai Márta 1971. szeptemberében készített a művésznővel riportot, ebből a beszélgetésből idézünk néhány mondatot: *Miskolcon kezdődött. Itt születtem, itt élt a családom. Tizenhétéves koromban szereztem a Zeneművészeti Főiskolán művészi oklevelet. Negyvenöt hangversenyből álló koncertsorozat következett még gyerekfővel Németországban. Majd a tanárképző, és öt évig tanultam zeneszerzést Kodály Zoltánnál, Azután jött Stockholm, férjhez mentem egy svédhez és otmaradtam. Ott élek azóta is. [...] Most is hangversenyezem. A legutóbbi Stockholmban volt, az idén májusban. [...] A Horthy-korszak elején nem voltam itthon. 1930 után koncerteztem a Zeneakadémia nagytermében, Debrecenben, Szolnokon és Miskolcon is. Azután hosszú szünet volt. 1960-ban (?) a magyar rádió svéd estjén játszottam. A második világháború után Európában mindenhol azt mondták a magyarok, hogy ha hazajövök*

látogatóba, élve nem kerülök vissza. [...] – Elmondja még, hogy 1966 óta minden nyáron hazalátogat. [...] A svéd a második anyanyelve, fiát megtanította magyarul. Beszéli a németet, a franciát, az angolt, a svédet, a portugált és a spanyolt. Tavaly a Kanári-szigeteken hangversenyezett. – A koncertjeim kedvéért utazom, és mindenhol mindent megnézek. Afrika, Amerika, Európa – bejártam a fél világot, hogy megszólaljon a hegedűm, és halljam kórusaimat, dalaimat. Ez itt a nagyzenekarra írt hegedűversenyem első tételének kézírata. A bécsi Jenisch Zeneműkiadó nemrégén fogadta el, most a szükséges korrekciók miatt utazom Bécsbe.⁶⁷ [...] Szeretem a hazámat. [...] A hegedű, a koncertek, az utazás? Amíg bírom. Remélem, még sokáig.⁶⁸ Így beszélt 81 éves korában. Érdekes egyéniség lehetett.

Mikor és hol halt meg, hol nyugszik hamvai, nem tudjuk. Miskolc mindenestre sok emléket őrzi családjának. Ezek közé sorolhatók az Avasi temetőben fellelhető síremlékek, melyeken szüleinek és nagyszüleinek nevei olvashatók. Magáról Regéczy Ilonáról, az egykor híres hegedűművésztől viszont minden bizonnyal keveset tudnak még a lokálpatrióta és zeneszerető miskolciak is. Bár tudjuk, nem Miskolcon született, mégis joggal nevezte őt miskolcinak a korabeli helyi sajtó, s tartotta magát miskolcinak ő maga is. Kár lenne, ha emléke örök időkre feledésbe merülne.

*Regéczy Ilona szüleinek és anyai nagyszüleinek síremléke a miskolci Avasi temetőben
(Forrás: wikipédia - https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Dálnoky-Nagy_Lajos_Regéczy_Nagy_Imre.JPG)*

⁶⁷ Még ugyanabban az évben megjelent *Romantisches Europakonzert für Violine und Orkester*, op. 6 címmel

⁶⁸ *Déli Hírlap*, 1971. szeptember 4.